

Огнище

Навѣнъ въ нощъта бѣснѣятъ буйни хали
и леденъ плащъ развѣватъ надъ свѣта,
а въ топлото огнище заиграли,
извиватъ се рой искри отъ жарѣта.

Въ дома сж всички. Челядѣта щастлива
прикжтана край огъня седи,
а баба прежда на кълбо навива
и приказки за минало реди.

Вечерята съ усмивка мама справя,
въ жарѣта гърнето шумно ври,
а дѣдо пакъ се съ татка разговаря
за работа, за ниви, за гори...

И всичко вжщи съ чудна радостъ грѣе —
срѣдъ тази нощъ тукъ слънце има пакъ;
отъ вѣнъ да влѣзе бурята не смѣе,
ни злиятъ мразъ, нахлупилъ бѣлъ калпакъ.

Дочува се високо надъ комина
какъ вѣтрѣтъ съ крилетѣ си плющи
и нѣкжде далече къмъ чужбина
отива самъ и яростно пищи...

Надъ бацино огнище тѣй минаватъ
безбройни бури, страшни вѣтрове,
но въ миръ и трудъ край туй огнище ставатъ
децата малки бодри синове.
